

NS Zpravodajství

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1042

05.03.2023 (134)

Encyklopedie - Michael Kühnen

39 - OBECNÁ LINKA

Generální linie Nové fronty nahrazuje stranickou linii Národně socialistické německé dělnické strany (NSDAP) po dobu zákazu nacismu.

Strana v národním socialismu ztělesňuje organizovanou vůli k životu lidu a je jeho nositelkou na cestě k Novému řádu (viz Vůle). Za tímto účelem podržuje své členy strany společnému formování politické vůle. Toto formování vůle, organizované stranou, nezasahuje do vnitřní svobody národního socialisty, ale zavazuje ho k disciplíně nezbytné k vedení revoluce k vítězství. Je konkretizována v linii strany:

ČLEMEM STRANY MŮŽE BÝT JEN TEN, KDO SE PODŘÍDÍ STRANICKÉ LINII!

Stranická linie zahrnuje závazný výklad programu strany, prezentaci dějin strany, základy chápání nacionálně socialistického světového názoru a životního postoje a konečně vymezení strategie a taktiky strany v boji o moc a po jejím uchopení v boji za vybudování Nového řádu. Protože nacionálně socialistická revoluce není možná bez strany a stranické linie, kterou prosazuje, musí se nacionální socialisté tam, kde žádná nacionálně socialistická strana neexistuje nebo kde je zakázána, organizovat a stranu vytvořit.

Tento úkol převzala Nová fronta v Německu. Organizovaný boj o založení strany vyžaduje také závaznou politickou linii, v tomto případě generální linii Nové fronty. Ta vyjasňuje stejné otázky jako budoucí stranická linie, prosazuje se bojovně a umožňuje tak organizovaným národním socialistům - vytvořit disciplinovanou vůli s cílem vybudovat národně socialistickou stranu.

Tato obecná linie samozřejmě podléhá potvrzení pozdějším legitimním vedením strany, tj. platí pouze prozatím. Proto Nová fronta očekává podporu všech

skutečných, tj. dobře smýšlejících národních socialistů v jejich boji za obnovení NSDAP, i když s generální linií nesouhlasí v otázkách, jako je programové, historické chápání a ideologické vymezení. Generální linie Nové fronty je tedy jednoznačně zaměřena na strategii a taktiku.

Obecná linie Nové fronty je vyjádřena v praktických příkazech jejího vedení a v teoretických výkladech jejího politického lexikonu.

40 - NĚMECKO

Germáni tvoří jádro árijské rasy (viz Árijci). Představují jednu ze čtyř rodin jejich národů (spolu s Římany, Slovany a východními Indoevropany) a sídlí v Evropě, zejména ve středu a na severu kontinentu. Germáni patří rasově k nordickému lidskému typu árijců a jsou historicky dědici římské imperiální ideje a od pádu Říma hlavními etnickými nositeli říše.

Hlavním národem germánské rodiny národů jsou Germáni (viz Německo). Původní nacionální socialismus je proto výtvorem nordicko-germánského myšlení a cítění a byl původně určen výhradně tomuto typu lidí. Německá říše se měla stát nejprve Velkoněmeckou a nakonec Velkoněmeckou říší a zahrnovat všechny nositele nordicko-germánské krve.

Věrný této velkoněmecké touze bojuje nacionální socialismus nové generace také za sjednocení všech germánských národů v Evropě v rámci germánského svazu a jako součást Čtvrté říše.

Avšak vzhledem k historickým výsledkům a důsledkům druhé světové války, které ohrožují přežití celé árijské rasy a vyžadují její dobrovolnou jednotu, se dnes nacionální socialismus chápe jako organizovaná vůle k životu árijské rasy jako celku, která chce formovat všechny bílé národy. Nositeli této vůle v národech jsou

jejich příslušné nacionálně socialistické strany (viz také Národně socialistická německá dělnická strana). Tato komplexní povinnost politického boje za zachování a rozvoj druhu árijské rasy však bude vždy zahrnovat i úkol zajistit přežití a vyšší rozvoj nordicko-germánského lidského druhu v souladu s druhem a přírodou.

Národní socialisté sdružení v *Gesinnungsgemeinschaft der Neuen Front* jsou nejprve Němci, pak Germáni, pak Evropané a nakonec běloši.

41 - MINDED

V podmínkách demokracie západního typu používá národně socialistická strana taktiku legální revoluce. To znamená, že se snaží převzít moc přesvědčením většiny lidí a v rámci stávající ústavy.

To se neděje z oportunismu, nesmí to vést k vnitřnímu přizpůsobení se vládnoucímu systému a nepředstavuje to zradu revoluce. Je to spíše důsledek poznání, že cíle nacionálního socialismu - *Volksgemeinschaft* jako základ Nového řádu - nelze dosáhnout proti mase obyvatelstva, ale pouze s jejím souhlasem. Proto může nacionálně socialistická strana využívat formální mechanismy demokracie, aniž by zradila revoluci.

Vládnoucí systém si samozřejmě uvědomuje, že respektování demokratických formalit neznamená jejich uznání a že revoluce je na konci cesty. Proto je národně socialistická strana i v demokracii stále více pronásledována. To platí zejména v SRN, která je jen navenek demokracií západního typu, ale ve své podstatě je polokoloniálním útvarem pod kontrolou USA a sionismu, v podstatě nesuverénním okupačním územím (viz také Suverenita).

To vysvětluje obzvláště tvrdé pronásledování *völkisch* vůle ke svobodě v SRN - a tedy i zákaz Národně socialistické německé dělnické strany. Nicméně i za těchto podmínek Nová fronta využívá volnosti formální demokracie. Vědomě vystavuje své vůdce, kádry a členy politickému pronásledování, a to i na hranici uvěznění, a považuje to za součást své strategie:

Nová fronta nepovažuje uvěznění příznivců za katastrofu nebo porážku, ale za důkaz, že systém rozpoznal nebezpečí, vidí v tomto boji hrozbu, a že hnutí je tedy na správné cestě.

Nová fronta si uvědomuje, že uvěznění příznivců sice přináší krátkodobé problémy, ale dlouhodobý proces selekce posiluje a zoceluje kádry a vychovává bojovnou elitu.

Nová fronta chápe uvěznění příznivců jako nutnou oběť, která v dlouhodobém horizontu dosáhne svého účinku ve vědomí lidí a získá hnutí pozornost, zájem, respekt a nakonec i obdiv.

Nové frontě se daří dokazovat pokrytectví systému, poukazovat na věznění jeho příznivců a odhalovat vznešené fráze o svobodě projevu a základních právech jako klamání lidí a fikový list vnitřního i vnějšího otroctví.

Ze všech těchto důvodů Nová fronta akceptuje věznění svých příznivců v politickém boji a propagandisticky ho využívá. Nevyznává však kult nezákonnosti, snaží se využívat veškerou volnost, dodržuje zákony a nechává na systému, aby veřejně dokazoval, že se mýlí, když pronásleduje a vězní své odpůrce.

Tato forma boje za legální revoluci v podmínkách zákazu nacismu může být úspěšná pouze tehdy, pokud se Nové frontě vždy podaří zbavit své příznivce strachu z pronásledování a Gesinnungshaft a zprostředkovat jim jistotu, že Gesinnungshaft národních socialistů dlouhodobě prospívá hnutí a přispívá ke svržení vládnoucího systému. Naproti tomu Nová fronta odmítá taktiku ozbrojeného odporu - vlkodlaka - jako nevhodnou v současné historické etapě německého boje za svobodu.

42 - ÚČAST NA ZISKU

Národně socialistická německá dělnická strana je stranou německého socialismu, a proto usiluje o vybudování socialistického národního společenství. To se realizuje v hospodářské formě korporativismu, v níž se dělnická třída podílí na výrobních prostředcích národního hospodářství a nese spoluodpovědnost. Tomuto cíli slouží požadavek podílu na zisku ve velkých podnicích v bodě 14 stranického programu NSDAP.

To je jednoznačně zaměřeno na klíčová průmyslová odvětví znárodněná národně socialistickým Volksstaatem (viz Stát) a na podniky, které byly již dříve socializovány (viz také Znárodnění). Takový podíl na zisku má smysl pouze jako účast na výrobních prostředcích podniku, protože se tak podporuje vazba pracovníka na jeho práci a probouzí se jeho zcela osobní zájem na úspěchu, neboť jeho podíl na zisku závisí na konkrétním dosaženém zisku.

Všechny znárodněné podniky, které dosahují významného zisku, jsou proto brzy znovu začleněny do společnosti, přičemž podílové listy jsou tentokrát vydávány zaměstnancům jako nezczitelné vlastnictví pracovníků k výrobním prostředkům. Tímto způsobem se vlastníkem podniku stává podniková komunita jako taková.

Z této regulace jsou vyňaty podniky, které vydělávají peníze, všechny podniky, které sledují neziskové cíle, a proto nevyhnutelně fungují více či méně ztrátově, a malé a střední podniky, které jsou jednoznačně soukromým majetkem a slouží středním vrstvám. Pro zaměstnance v nich jsou zákonem stanoveny náhrady za jejich podíl na národním bohatství.

Protože v nacionálně socialistickém Volksstaatu zůstává dispoziční právo nad výrobními prostředky - až na výjimky - vázáno na soukromé vlastnictví, znamená to pro velké podniky, které přecházejí do vlastnictví dělníků, že se tovární společenství stává pánem podniku, protože se stalo jeho vlastníkem. Podíl na zisku proto nevyhnutelně vede ke spoluodpovědnosti dělníka za svůj podnik. Tuto spoluodpovědnost vykonávají podnikové rady, jejichž pravomoci se rozšiřují a

které jsou složeny na základě třetinové parity: Třetinu závodních rad jmenuje stát, třetinu Fronta práce jako patron a zástupce zájmů všech zaměstnanců a další třetinu volí přímo závodní společenství svobodnou osobní volbou.

Aby se zabránilo znevýhodnění ostatních pracovníků, zavádí se podobná spoluodpovědnost také ve znárodněných a soukromých podnicích nad určitou minimální velikost. V soukromých podnicích jsou podnikové rady složeny po jedné třetině ze zástupců zaměstnavatele, pracovní fronty a zaměstnanecké obce.

Tímto způsobem akumulace bohatství lidového soudruha současně podporuje jeho spoluodpovědnost a podíl na zisku lidového bohatství, a tak buduje skutečné, socialistické lidové společenství.

Zábava pod hákovým křížem

Nacionálně socialistický aktivismus má i světlejší chvíle! Zde je úryvek z brožury Gerharda Laucka "Zábava pod hákovým křížem".

26.

Továrna nebyla klimatizovaná a v létě v ní bylo velké horko, často přes 100 stupňů. Jednou bylo dokonce 110!

Celá moje posádka si samozřejmě našeho fanouška velmi oblíbila.

Bohužel, když jsme ráno přišli do práce, náš milovaný ventilátor často chyběl. Zřejmě nám ho ukradli pracovníci druhé nebo třetí směny z jiných pracovišť, když jsme ho nehlídali. Když jsme ho hledali v závodě, "noví majitelé" se vždy zapřísahali, že je to *jejich* ventilátor, a odmítali ho vrátit.

Jednoho dne mě napadlo řešení: Na náš větrák jsem nalepil nálepku s hákovým křížem NSDAP/AO.

Když se mi ztratil příště, snadno jsem ho našel. Přistoupil jsem k nejbližšímu pracovníkovi a našťavaně se zeptal: "Kdo na ten větrák nalepil tu *nacistickou nálepku*?!"

"Já ne, to není náš fanoušek. Byl tady, když jsme začínali směnu," odpověděl nervózním, trochu vyděšeným hlasem.

"Já vím. Tu nálepku *jsem* nalepil na větrák. Je to *můj* větrák!" Opáčil jsem, když jsem zvedl větrák a odešel.

Moje posádka byla ráda, že dostala ventilátor zpět... ať už s nálepkou hákového kříže, nebo bez ní.

27.

Zastavili jsme na dálnici v Iowě, abychom natankovali. Můj přítel si všiml, že lidé v dodávce vedle nás mluví německy. Spěchal tedy zpátky a vzal si výtisk německojazyčných novin NSDAP/AO, *NS Kampfruf*. Pak přistoupil k Němcům, podal jim noviny a řekl jim něco o NSDAP/AO.

Když se vrátili do Německa, myslím, že o tomto malém setkání řekli několika přátelům.

Kdo ví, možná se z nich dokonce stali předplatitelé.

